

سنتِ خلفاء راشدین اجتماع ۽ تقليد، فقه جي تعريف،
صحابہ کرام ۽ اہلييت عظام جي منقبت تي جامع خطاب

دين جي سمجھ

حنبلي

شافعي

مالڪي

حنفي

واعظ

خطاب لاجواب، حجة الاسلام والمسلمين، امام اہلسنت، قائد اہلسنت،
شہيد ابن شہيد، تصوير بخاري، مناظرہ اسلام حضرت مولانا حافظ

علامہ علي شير حيدري

شہيد نور اللہ مرقدہ

محمد رسول الله ﷺ يا الله مدد صحابه حزب الله ﷺ

سنتِ خلفاء راشدين اجتهاد ۽ تقليد – فقه جي تعريف – صحابه ڪرام ۽ اهلبيت عظام
جي منقبت تي جامع خطاب

داين جي سمجھ

خطاب لاجواب

حجة الاسلام والمسلمين، امام اهل سنت، قائد اهل سنت، شهيد ابن شهيد،
تصوير بخاري، مناظره اسلام

حضرت مولانا حافظ

علامہ علي شير حيدري
شهيد نور الله
مرقدہ

ناشر

سني سجاڳ پبلشر نوشهرو فيروز (سند)

جمله حقوق ناشر وٽ محفوظ آهن

ڪتاب جو نالو: دين جي سمجھ

واعظ جو نالو: علامه علي شير حيدري شهيد رحمۃ اللہ علیہ

بيان جو هنڌ: ڳوٺ الله وسايو انٽر، تحصيل محرابپور،

نوشهرو فيروز سنڌ

بيان جي تاريخ: ۲ جمادي الاول سنه ۱۴۲۸ھ - ۱۸ مئي سنه ۲۰۰۷ع

انتخاب: مولانا طفيل احمد عثمانی

مرتب: قاري عبدالرشيد قل

ڪمپوزنگ: خادماهل سنت سيد ارشد علي شاه بخاري

ناشر: سني سجاڳ پبلشرنوشهرو فيروز سنڌ

اشاعت نمبر: اول

تعداد: ۱۵۰۰

صفحات: ۳۲

تاريخ اشاعت: ربيع الاول ۱۴۳۶ھ

ملڻ جاهد:

مدرس عمر فاروق ڳوٺ پريو تنيو، تنيا بقا شاه (03023108442)

اهليت رسول لائبريري الله وسايو انٽر (03003948194)

مڪتب عمر فاروق - قل شهر نوشهرو فيروز (03132983562)

فردوس مسجد نوشهرو فيروز (03002526371)

بخاري ڪتاب گهر سکر (03003124605)

په اکر

الحمد لله. الله سائينء جي اڻ مٽي نوازش جنهن پنهنجي دين جي اشاعت ۾ مون عاجز کي موقعو عنايت فرمايو.

هيءُ منهنجي لاءِ وڏو اعزاز ۽ خوش بختي آهي جو امام اهل سنت علامه علي شير حيدري شهيد نور الله مرقده جهڙي شخصيت سان وابستگي ۽ نسبت نصيب پئي ٿئي جي رب جي حضور اگاهامي ته آئون پنهنجي بخشش ۽ نجات جي لاءِ انکي ئي ڪافي سمجهان ٿو.

امام اهل سنت جن جي بيشمار مواعظ حسنه مان اسين پنهنجي علائقي جا اهي بيان جيڪي ڪيسٽ يا سي ڊيز ذريعي عام نه ٿي سگهيا ۽ غالب گمان جن جي ضايع ٿيڻ جو آهي تن کي پنهنجي طاقت آهر سهيڙي تحريري صورت ڏئي محفوظ ڪرڻ جو عزم رکون ٿا. ان شاء الله.

هن بيان ۾ امام اهل سنت جن بهترين نقتہ سازي فرمائيندي تمام اهم موضوعن تي روشني وڌي آهي جهڙوڪ دين جي صحيح ساڃاهه - امت په طبقا بس مجتهد يا مقلد - سنت خلفاء راشدين رض - صحابه ڪرام رض ۽ اهل بيت عظام رض جي منقبت - بهر حال سڄو خطاب جامع ۽ واقعي خطاب لاجواب آهي.

انهيءَ سلسلي جي هيءَ ٻي ڪڙي آهي هن کان پهريون بيان ”قرآن فرق ڪندڙ ڪتاب“ محرم الحرام ۱۴۳۵ھ ۾ شايع ٿيو جيڪو

مختصر عرصي ۾ ختم ٿي ويو. ٻيو دفعو ڪثير تعداد ۾ ڇپائڻ جو ارادو آهي الله پاڪ اسباب مهيا فرمائي، آمين.

آءُ پنهنجي سهڪار ڪندڙن مولانا طفيل احمد عثماني صاحب جن جو شڪريو ادا ڪريان ٿو جنهن جو حديث جي عبارت ۽ حوالن ۾ تعاون حاصل رهيو.

هن بيان ۾ آيتن جو ترجمو سائين تاج محمود امروٽي رحمۃ الله عليه جن جي ترجمي تان ورتل آهي.

الله سائين کان دعا آهي ته اسان جي هن محنت کي قبوليت جو شرف بخشي. حضرت حيدري شهيد رحمۃ الله عليه جن جي روح کي اسان کان خوش ڪري. سندن پل پل روح کي راحت رسائي ۽ سچن جو ساٿ ۽ انهن جي نسبت اسان جي نسلن تائين قائم دائر رکي. آمين يا رب العالمين.

الله سائين اسان سڀني جو حامي ۽ ناصر

ابو الفاروق عبدالرشيد فاروقي

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم۔ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ۔ يَٰأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ
لِأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا فَأْتَالَيْنَ أُمَّتُكُمْ وَأُسْرِحُكُمْ
سَرَاحًا جَبِيلًا ۝ وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ
لِلْمُحْسِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ صدق الله العظيم۔

صلوة سڳوري!

اللهم صلى على سيدنا ومولانا محمد عبدك ورسولك ونبيك وحبك وحبيبك
وصفيك وخليدك صلوة دائمة بدوام ملكك وباقية ببقاء ملكك عدد خلقك
ورضا نفسك ومداد كلماتك وزنة عرشك لانتها لها دون عليك وكذا لك على
جميع الانبياء والمرسلين وعلى ملائكة المقرئين وعلى عبادك الصالحين
اجمعين وبارك وسلم۔

منهنجا عزيز دوستو بزرگو پائرو! الله تعالى جل شانه جي مهرباني
تي آهي جنهن اوهان اسانکي هن پاڪ محفل ۾ پنهنجي پاڪ ڪلام
جي ٻڌڻ جي لاءِ، پنهنجي دين جي ڳالهين کي سمجهڻ سمجهائڻ
جي لاءِ گڏجي ڪري ويهڻ جي توفيق بخشي آهي. الله تعالى جل
شانه اوهان اسانجو گڏجي ويهڻ قبول فرمائي. ۽ اوهان اسانکي دين
جي صحيح سمجھ نصيب فرمائي. (آمين)

خير ڪثير!

صحيح سمجھ دين جي جو قرآن ۾ نالو حڪمت آهي ۽
حديث ۾ نالو فقه آهي. دين جي صحيح سمجھ، ماڻهو پنهنجي
نفي نقصان کي سمجهي. دنيا ۾ به آخرت ۾ به. انجو نالو قرآن پاڪ
۾ حڪمت آهي... ڇا بابا؟ (حڪمت) حڪمت! حڪمت معنيٰ
سمجھ سياڻپ دانائي.

”يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ“

(البقرة آية ۲۶۹)

الله تعاليٰ حڪمت عطا فرمائيندو آهي معنيٰ دين جي سمجھ عطا فرمائيندو آهي جنهن کي چاهي.

”وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا“ جنهن کي اها دين جي سمجھ عطا ٿي وئي انکي خير كثير مليو... تمام گهڻو خير... تمام گهڻي پلائي انکي عطا ٿي... ” وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ “ پر نصيحت پرائيندا سمجھ وارا... ” وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا “ جنهن کي حڪمت ملي تنهن کي خير كثير مليو. اهو قرآن آهي، ٽئين سڀاري مان سورة بقره جي پڇاڙي واري حصي مان ٿو پڙهان. ۽ حديث پاڪ ۾ اچي ٿو ته. ”مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفْقَهُهُ فِي الدِّينِ“ (بخاري - كتاب العلم) قرآن كريم ۾ ڇا آيو ته جنهن کي حڪمت عطا ٿي وئي انکي خير كثير مليو. گهڻو خير مليو. حديث پاڪ ۾ ٿو اچي ”مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفْقَهُهُ فِي الدِّينِ“ الله تعاليٰ جنهن ماڻهوءَ سان پلائي جو ارادو ڪندو آهي. خير ڏيڻ جو ارادو ڪندو آهي. يفقهه في الدين الله تعاليٰ ان کي دين جي فق ه... دين جي سمجھ... نصيب فرمائيندو آهي ۽ رسو الله صلي الله عليه وسلم جن فرمائن ٿا، فقي ه واحد، فقي ه هڪڙو... هڪڙو فق ه وارو... دين جي سمجھ، دين جي صحيح علم وارو ماڻهو، «فَقِيهٌ وَاحِدٌ أَشَدُّ عَلَى الشَّيْطَانِ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ» (ترمذي، ابن ماجه) شيطان کي هزار نيڪ صوفيءَ کان بزرگ کان، هڪڙو دين جي سمجھ رکڻ وارو ماڻهو وڌيڪ ڏکيو لڳندو آهي. الله تعاليٰ جل شانہ دين جي سمجھ عطا فرمائي. (آمين)

ٿوري گهڻي دين جي سمجھ هر مسلمان کي آهي.
 سمجھ آهي تڏهن ته توحيد مڃائين...
 سمجھ آهي تڏهن ته رسالت مڃائين...
 سمجھ آهي تڏهن ته سنت وارو رستو اختيار ڪيائين...
 جنت وارو رستو اختيار ڪيائين...
 سمجھ آهي تڏهن ته ڪلمو پڙهيائين...

فقہ جي تعريف

امام اعظم ابو حنيفه رحمہ اللہ فقہ جي تعريف هيئن ٿا فرمائين:
 ”مَعْرِفَةُ النَّفْسِ مَا لَهَا وَمَا عَلَيْهَا“ (در المختار — البحر الرائق)
 پنهنجي نفعي ۽ نقصان کي سمجھڻ اها فقہ آهي. دنيا ۽
 آخرت ۾ منهنجي لاءِ ڪهڙي شيءِ فائديمند آهي ڪهڙي نقصان
 ڪار آهي اها صحيح سمجھ عطا ٿي وڃي اها فقہ آهي. هاڻي
 مون کي ٻڌايو ته فقہ ڀلي شئي ٿي ڪن ڀلي شئي ٿي؟ (ڀلي شئي)
 ... جيڪي ماڻهو فقہ کان... فقہ جي نالي کان نفرت ڪن اهي عقل
 جا سمجھ جا دشمن چڻبا ڪن نه چڻبا؟ انهن جهڙو چريو ٻيو ڪهڙو
 چڻبو؟ جنهن کي فقہ ته نه هجيس، سمجھ ته نه هجيس پر سمجھ جي
 نالي کان ئي چڙهي، اهڙو نڀاڳو ٻيو ڪو چڻبو؟

مجتهد ۽ مقلد

پوءِ سمجھ جا الاهي درجا آهن. پاڻ کي الله تعاليٰ سمجھ
 عطا فرمائي اها به هڪڙي سمجھ آهي. پاڻ کي خبر پوي اها هڪڙي
 سمجھ آهي. پر جي خبر نه پوي ته خبردار جي ڪڍ هلجي اها به هڪ
 سمجھ آهي. هڪڙو آهي ته رستي جي واقفيت پاڻ کي هجي ٻي
 ڳالهه اها ته ڄاڻي خبر نه هجي ته اتي خبردار جي ڳالهه مڃجي.

رستي جي خبر پاڻ رکي محنت سان... صحيح معلومات ملي دين جي معاملي ۾ باريڪ ڳالهيون به انکي معلوم ٿين... دين جي معاملي ۾ ان کي مجتهد چئبو آهي... ۽ جيڪو سمجهدار جي ڳالهه مڃي انکي مقلد چئبو آهي... محنت سان صحيح ديني ڳالهيون دلائل سان معلوم ٿين ان کي اجتهاد چئبو آهي ۽ سمجهدار جي ڳالهه کي مڃڻ ان کي تقليد چئبو آهي... اجتهاد هونءَ چئبو آهي محنت کي... دين جي اها محنت مسائل جا دلائل معلوم هجن انکي اجتهاد چئبو آهي...

تقليد جي معنيٰ

۽ تقليد هونءَ چئبو آهي هار پائڻ کي... قلاڊو چئبو آهي هار کي... بخاري شريف ۾ حديث آهي امان عائشه صديقه رضي الله عنها جو قلاڊو گم ٿي ويو ته نبي پاڪ صلي الله عليه وسلم لشڪر ترسايو... ان جي ڳولا ڪرائي... پاڻي ڪونه هيو... ضرورت پيش آئي تيمم جون آيتون نازل ٿيون... تيمم جو حڪم نازل ٿيو ته پاڻي ناهي ته خير آهي تيمم ڪري ۽ عبادت ڪريو... خوب ڳولهيو ويو پر قلاڊو نه لڌو... هار نه لڌو... جنهن مهل اُن کي اٿاريائون ته انهيءَ اُن جي هيٺان اهو هار پيو هو.

حاضر ناظر هڪ ذات رب جي

نبي سائين صلي الله عليه وسلم ڳولهرائيو پئي ڄاڻي پائي (سچ پچ ۾)... ڳولهرائيو پئي يا مڙئي ٺاه هيو؟ ڳالهايو؟ (ڄاڻي پائي ڳولهرائيو) ڄاڻي پائي ڳولهايائون پئي نه؟... سچ پچ ڳولهايائون پئي نه؟... ڳولهيو پت ڳولهيو... پاڻ ﷺ به ڳولهن پيا... صحابه ڪرام به ڳولهن پيا... پوءِ جتي هار پيو هو اتان جي خبر هجي ته ڳولهرائبو؟

هر جاءِ تي حاضر ۽ هر جاءِ تي ناظر جنهن جي نظر وڃي...
 ۽ هر شيءِ کي هر وقت ڄاڻڻ واري هڪ ذات رب جي آهي... الله
 تعاليٰ ڄاڻائي ته مصطفيٰ ڪريم صلي الله عليه وسلم جن آسمان
 جون خبرون آسمانن کان مٿي جون خبرون به ٻڌائن ٿا... زمين جون
 خبرون ۽ زمين کان هيٺ جون خبرون به ٻڌائن ٿا... پر جي الله نه
 ڄاڻائي ته جنهن اُن کي ويهاريو اٿئون ان اُن جي هيٺان هار پيو
 آهي پر خبر نه ٿي پوي... جيسيتائين الله نه ڄاڻائي تيسيتائين
 خبر ناهي... الله ڄاڻائي ته خبر پوي ٿي... هر شيءِ کي هر وقت بنا
 ڄاڻڻ جي ڄاڻڻ وارو هڪ الله آهي... خير اها ڳالهه اچي وئي.

قلادو معنيٰ هار

عرض پئي ڪيم ته امان عايشه جو قلادو گم ٿي ويو... ڇا
 بابا؟ (قلادو) معنيٰ هار. قلادو معنيٰ؟ (هار) پوءِ ڪي ڪي
 (وري) ماڻهن کي پلائيندا آهن. مون وٽ هڪڙا سوال ڪٿي آيا
 چيائون سائين قلادو ته پتي کي چئبو آهي. توهان ٿا چئو قلادو هار
 کي چئبو آهي. قلادو پتي کي چئبو آهي اهو ته ڪتي جي ڳچيءَ ۾
 وجهبو آهي. تقليد معنيٰ پتو پرائڻ. قلادو پرائڻ. ته قلادو ته پتي
 کي چئبو آهي جيڪو ڪتي کي پرائبو آهي. توهان ٿا چئو ته هار
 کي چئبو آهي. مون چيو ابا قلادو چئبو آهي ان شيءِ کي جيڪا
 ڳچيءَ ۾ پائڻ جي هجي پوءِ هر ڪو پنهنجي مناسبت سان معنيٰ
 ڪندو. ڪتي کي پتو پرائبو، ماڻهن کي هار پرائبو. اسان ماڻهو
 آهيون، ماڻهن واري معنيٰ ڪندا سين ٻين جي مرضي... ماڻهو
 ته ماڻهن واري معنيٰ ڪندا نه؟... (بيشڪ) جڏهن پرائڻ وارو
 ماڻهو هجي، پائڻ وارو ماڻهو هجي ته معنيٰ ماڻهن واري ڪبي...
 برابر اها ڳالهه آهي ته جيڪا به شيءِ ڳچيءَ ۾ پائجي انکي چئبو

آهي قلا دو... پوءِ جي ٻڪريءَ کي آهي ته ڳاني هوندي. جي ڪتي کي آهي ته پتو هوندو... ماڻهوءَ کي آهي ته هار هوندو... (سبحان الله) خير عرض پئي ڪيم ته دين جي سمجھ کي فقہ چئبو آهي... ان جا درجات آهن... هڪڙي ڳالھ آهي ته پاڻ کي دلائل معلوم هجن، پاڻ ماڻهو ماهر هجي... جي پاڻ ماهر ناهي ته ماهر جي ڪيڊ لڳي... ماهر قانون جي تابع هوندو آهي، قانون کي سمجهندو آهي... اهو قانون جي ٽڪر ۾ نه هوندو آهي...

ائم مجتهدين قرآن ۽ سنت جي قانون جا ماهر ۽ شارح

مجتهد ائين آهن جيئن جج هجن، پيرسٽر هجن، وڪيل هجن، قانون جا ماهر هجن... توهان پاڻ جي قانون ڄاڻو ٿا ته نيڪ آهي نه ته پوءِ وڪيل وٽ ويندؤ، جج وٽ ويندؤ... قانون سان ٽڪر وٺڻ جي لاءِ نه پر قانون جي تشريح جي لاءِ... ته قرآن ۽ سنت قانون آهي ائمہ مجتهدين انجا ماهر آهن... سوالي انهن ڏي ويندا آهن ته اسان کي عمل سمجهايو ان قانون تي... ان جي لاءِ نه ويندا آهن ته قرآن سان ٽڪر سيڪاريو، حديث سان ٽڪر سيڪاريو...

قرآن ڪريم ۾ هڪڙا مسئلا آهن جيڪي ظاهر هيئن نظر ٿا اچن، ٻيا مسئلا لڪل آهن اهي توڻن کي معلوم ٿيندا... جاتي پاڻ آهيون هتي پاڻي آهي پر ڪو ڪوھ ڪوٽي ته نڪري نه... جنهن وٽ ڪوھ ڪوٽڻ جا اوزار ڪونهن، ڪوٽي نه ٿو... محنت نه ٿو ڪري اهو ڪنهن ڪوٽيل ڪوھ تي وڃي پاڻي پيئندو... پوءِ ڪوھ

ڪوٽيندڙ جيڪو هوندو آ اهو پاڻي ٺاهيندو آ ڪن ظاهر ڪندو آ؟ چئو؟ (ظاهر ڪندو آ)... ڪوھ ڪوٽيندڙ اهو پاڻي ٺاهيندو آ يا ظاهر ڪندو آ؟ (ظاهر ڪندو آ) ظاهر ڪندو آ... ائين ئي امام مجتهد، مجتهد معنيٰ محنت ڪندڙ... مستنبط معنيٰ ڪوٽيندڙ... مجتهد

محنت ڪندو آهي دين جي مسئلي کي ظاهر ڪندو آ، ٺاهيندو ناهي... هاڻي جنهن کوه کوٽيو نالو ته ڪٿي ان جو ٿيندو، فلاڻي جو کوه... فلاڻي جو کوه... پر ڇا پاڻي ان جو ٺهيل آهي؟ ڳالهايو؟ (نه سائين) نه! پاڻي الله جو رکيل آهي... هن محنت ڪري ظاهر ڪيو... ته مسائل جيڪي قرآن پاڪ ۾ حديث شريف ۾ لکيل آهن... کوٽي ڪري محنت ڪري ٽوپن ظاهر ڪيا... دين جي سمجھ فقھ جنهن کي الله تعاليٰ نصيب فرمائي جيئن کوه کوٽيندڙ جي نالي تي ٿيو وڃي، ته ادا فلاڻي مولوي صاحب جو... فلاڻي پير صاحب جو... فلاڻي وڏيرو جو... فلاڻي چوڌري جو کوه... ائين هي محنت جن ڪئي آهي ان جي نالي ڏي منسوب اٿئي... ادا! هي امام اعظم ابو حنيفه جي فقہ... هي امام مالڪ جي فقہ... هي امام شافعي جي فقہ... هي امام ابن حنبل جي فقہ... ائين منسوب آ جيئن کوه منسوب هوندا آهن... جيئن پاڻي هوڏي هنن جي هٿ جو ٺهيل نه هوندو آ، ائين هيڏي هنن جا ديني مسئلا هٿ جا نوڪيل ٺهيل نه هوندا آهن... (سبحان الله)

امت ۾ به طبقا! اجتهداءِ تقليد

عرض پئي ڪيم ته سمجھ جا ٻه درجا آهن... هڪڙو درجو اهو آهي ته پاڻ کي دلائل معلوم هجن... ٻيو درجو اهو آهي ته سمجهدار جي ڪڍ لڳجي يا ماڻهو رستي جو ڄاڻيندڙ هجي يا رستي کي ڄاڻيندڙ جي ڪڍ لڳجي... يا ته ماڻهو پاڻ سمجھي يا سمجھ وارن جي ڳالهه ٻڌي مڃي... ملائڪ جنهن مهل قبر ۾ اُتاري سوال ٿا ڪن مؤمن کان سوال ڪيائون... مَن رَّبِّكَ (رب ڪير اٿئي؟) چيائين رَبِّي الله! مَن نَبِيِّكَ (نبي ڪير اٿئي؟) چيائين نَبِيُّ مُحَمَّدٍ رسول الله... مَادِيكَ. دين ڪهڙو اٿئي؟ چيائين ديني الاسلام! ان کي چون ٿا

تون آرام ڪر... ٻئي کي وڃي اٿارين ٿا، ڀڄن ٿا اُت ٻڌاءِ من ربڪ؟
 چيائين هاءِ هاءِ لا ادری! من ٺيڪ؟ نبي ڪير اٿئي؟ چيائين هاءِ هاءِ
 لا ادری! بخاري شريف جي حديث ٿو پڙهان ماديڪ ڪهڙو دين
 اٿئي... چيائين هاءِ هاءِ لا ادری مَا تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي بَعَثَ فِيكُمُ
 جَوَانَ جِيڪو توهان ڏي موڪليو ويو هو ان جي باري ۾ تنهنجو
 چوڻ ڇا آهي؟ چيائين هاءِ هاءِ لا ادری... هاءِ هاءِ مونکي ته خبر ئي
 ڪانهي... پوءِ ملائڪ ان کي مارن به ٿا ۽ چون هيئن ٿا لَا تَكَلِّمْتُمْ وَلَا
 دَرَيْتُمْ نَهْ ڪو ڪنهن ٻئي سمجهدار جي ڪڍ لڳي، نڪو پاڻ دين
 سمجھي ٿي ٻڌڻ پٽلوا مقدمه تالي هوندا آهن ٻه جملا... معنيٰ ڪڍ
 لڳڻ... لا تليت نه ڪنهنجي ڪڍ لڳي ولا دريت نه وري پاڻ ئي
 سمجھي... معنيٰ ملائڪن جي مار کان بچڻ جا قبر ۾ پادرن کان
 بچڻ جا ٻه رستا آهن... يا ته پاڻ کي دين جي سمجھ هجي يا سمجھ
 وارن جي ڪڍ لڳجي... يا مجتهد آهي ته بچندو يا مقلد آهي ته
 بچندو، ٻيا موچڙن ۾ مري ويندا... امت ۾ بچڻ جا ٻه طبعا آهن.
 بس!... يا ته درايت هجي پاڻ کي سمجھ هجي... دين جي اجتهاد
 هجي... يا وري انهن ديندارن سمجهدارن جي ڪڍ لڳي، انهن جي
 ڳالهه مڃي...

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبُئِىَ الصَّيْرُ ۝ اِذَا الْفُؤَادُ فِيهَا سَبَّحُوا
 لَهَا شَهِيْقًا وَهِيَ تَفُوْرٌ ۝ تَكَادُ تَبْكِي ۖ مِنَ الْغَيْظِ ۖ كُلَّمَا اُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ
 خَزَنَتُهَا اَمْ يَأْتِيَكُمُ نَذِيْرٌ ۝ قَالُوْا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيْرٌ ۖ فَكَيْدًا وَّقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ
 مِنْ شَيْءٍ ۚ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِي ضَلٰلٍ كَبِيْرٍ ۝ وَقَالُوْا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا
 فِيْ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ۝ (سورة ملك)

(ترجمو: ۽ جن پنهنجي پاڻڻهار جو انڪار ڪيو تن لاءِ دوزخ جي سزا
 آهي، ۽ اُها (رهڻ جي) جاءِ بچڙي آهي ~ جڏهن کين دوزخ ۾ اچليو

ويندو (تڏهن) ان جون (گڏھ جهڙيون) هينگون ٻڌندا ۽ اهو پيو
 اُپامندو ~ جو ڪاوڙ کان (جڻ ته) اجهو تڙ ڦاٽي! جنهن مهل ڪنهن
 ٽوليءَ کي ان ۾ پيو وجهيو (تنهن مهل) دوزخ جا داروڻا انهن کان
 ڀڄندا ته اوهان وٽ ڪو ڊيڄاريندڙ (پيغمبر) نه آيو هو ڇا؟ ~ چوندا
 هائو! بيشڪ اسان وٽ ڊيڄاريندڙ آيو هو، پر (ان کي) ڪوڙو
 ڄاتسون ۽ چيو سون ته الله ڪا (به) شئي نه لائي آهي، بس اوهين ته
 وڏيءَ گمراهيءَ ۾ (پيل) آهيو ~ ۽ چوندا ته جيڪڏهن اسين ٻڌون ها
 يا سمجهون ها ته دوزخين (جي ٽوليءَ) ۾ (ڪڏهن داخل) نه ٿيون ها،
 جهنمي جهنم جو وڃن ٿا اتي ٿا چون ”**لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا**
كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ“ جيڪڏهن ٻڌ وڻ ها يا سمجھ وڻ ها ته
 جهنمي نه ٿيون ها... يا ٻڌ وڻ ها يا سمجھ وڻ ها... اهو ٻڌڻ
 معنيٰ ميڄڻ آهي. هي اسان جي ڳالهه ٻڌي ئي نٿو، هن جي ٻڌندو
 آهي... هي چويس هن جي ڳالهه ٻڌندو آهي معنيٰ مڃيندو آهي...
 ابا هي ڪنهنجي ٻڌي ئي نٿو، هن جي ٻڌندو آهي. هي چويس هن
 جي ڳالهه ٻڌندو آهي معنيٰ مڃيندو آهي... ابا هي ڪنهنجي ٻڌندو
 ئي ڪونهي، هن کي ڇا چوندو؟ معنيٰ مڃيندو ئي ڪونهي... ”**لَوْ**
كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ“ جيڪڏهن ٻڌ وڻ ها يا
 سمجهون ها ته جهنمي ڪونه ٿيون ها... باه ۾ ڪونه پئون
 ها... ”**لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ**“ يا ته ٻڌون ها ٻين سمجهدارن جي ڳالهه
 مڃون ها يا پاڻ سمجهدار هجئون ها... يا اجتهاد وارا هجئون ها يا
 مجتهد هجئون ها يا مقلد هجئون ها... يا دين جي سمجھ رکڻ وارا
 پاڻ هجئون يا دين جي سمجهدارن جي ڪڍ لڳڻ وارا هجئون ها ته
 جهنمي نه ٿيون ها...

منهنجا دوستو! جهنم کان بچڻ جا اهي ٻه رستا آهن...

هڪ اجتهاد - ٻيو تقليد

امت جي لاءِ اهي ٻه رستا آهن... نبي سائين ﷺ پنهنجي طرفان استاد موڪليندا هئا... بابا توهان کي جيڪو به مسئلو پيش اچي هن کان پڇو، جيئن چوي عمل ڪيو... جنهن کي موڪليندا هئا ان کي دعا فرمائي ڇڏيندا هئا... ان کي سيکاريندا هيا ته پُٽ هيئن فيصلو ڪجان... ٻين کي چوندا ها جيئن هي فيصلو ڪري تيئن توهان مڃجو... جنهن کي موڪليندا هيا اهو مجتهد هوندو هو، جيڪي مڃيندا هئا ان کان دليل نه پڇندا هئا... ته هي ڇو؟... نبي سائين جو فرمايل هيو هن جي ڳالهه مڃجو، بس مڃيندا هيا... اهو بنا سوال دليل جي مڃڻ ان کي تقليد چئبو آهي... شريعت نه هجي ته ان کي تقليد چئبو آهي... سمجھ ۾ اچي ٿي ڳالهه؟...

حقيقي مجتهد

هر مريض کي حق ناهي (جو چوي) ته هيءَ گوري (ٽڪي) ڇو کاوان، هيءَ ڇو نه کاوان؟ هيءَ ڪيپسول ڇو کاوان، هي ڇو نه کاوان... دوا پلا هوءَ نه ٿو ڏين، هي ڇو؟ جيئن ڊاڪٽر جي سامهون هر مريض اهو سوال نه ٿو ڪري سگهي... اهڙي نموني سان مجتهد جي سامهون هر مقلد اهو سوال نه ٿو ڪري سگهي... ها! هيءَ ڳالهه ضرور آهي ته ڊاڪٽر ڏي ويڃي؟ ڪوڙي ڏي نه ويڃي... ڪوٽاري ڏي نه ويڃي... هجي ماڻهو واقعي مجتهد وٽ ائين نه جنهن کي دين جي سمجھ ڪجهه ئي ڪانهي اٿو سلتو جيڪو آهي سو ڪنهن ڪتاب جو ترجمو هتان هتان ياد ڪيو وينو آهي ۽ توهان سمجهو ته وڏو شيخ الحديث آهي وڏو مجتهد آهي. هيءُ هر ڳالهه حديث مان ٻڌائيندو جنهن کي خبر پاڻ کي ئي نه هجي اهو توهان کي ڇا ٻڌائيندو؟

آنڪه خود گمراهه است که رهبری کند

هجي واقعي حڪيم، هجي واقعي ڊاڪٽر، مريض وڃي ان وٽ، پوءِ هر دوا جو دليل نه پڇندو. هجي واقعي مجتهد ان جي ڪڍ لڳي ان کان دين سڪي. پوءِ هر مسئلي جو دليل پل نه پڇي. ان اعتماد تي ته هيءَ جيڪا ڳالهه ٻڌائيندو الله جي ... الله جي رسول ﷺ جي ... تعبيداري ڏسيندو. (سبحان الله)

فقہ ۾ ماڻهون امام اعظم رحمۃ اللہ علیہ جي آڪھ

ڊاڪٽر ڪيئن سڃاڻبو آهي؟ سند ته ڪوڙي به ملي سگهي ٿي. هي سڀون شيشيون ته ڪوڙا به رکي ٿا ويهن... عطائي به رکي ٿا ويهن... جيڪي واقعي ڊاڪٽر آهن مشهور معروف مڃيل، دنيا ۾ علائقن ۾ اهي چون ٿا ته ها واقعي هي ڊاڪٽر آهي اهو ڊاڪٽر مڃيل آهي. حڪيم جنهن کي مڃين اهو حڪيم آهي. طبيب جنهن کي مڃين اهو طبيب آهي. ڊاڪٽر جنهن کي مڃين اهو ڊاڪٽر آهي جنهن کي علم وارا محدث فقها اهي پاڻ مڃين ته هيءُ مجتهد آهي، اهو واقعي مجتهد هوندو آهي. پوءِ ٻيا ته پنهنجي جاءِ تي پر اسان جو تعلق جنهن امام اعظم ابو حنيفهؒ سا آهي ان جو اجتهاد ان درجي تي آهي جو امام شافعيؒ جهڙو مجتهد ٿو فرمائي ”الناس كلهم اعيال علي ابى حنيفة في الفقه“ (تاريخ بغداد ج ۱ ص ۳۴۶) ته دين جي سمجھ ۾ ماڻهون امام ابو حنيفهؒ جي آڪھ آهن. (سبحان الله) امام شافعي رحمۃ اللہ علیہ پنهنجي دور ۾ ٿو فرمائي ماڻهو امام اعظم ابو حنيفهؒ جي آڪھ آهن فقہ جي مسئلي ۾ دين جي معاملي ۾ الله تعاليٰ ان کي ايڏي سمجھ ڏني آهي جو هن دور ۾ جيڪي علماء آهن اهي ان جا ٻچا سونهن. ان دور ۾ ٿو فرمائي اڄ جي ڳالهه ناهي.

حديث حضرت معاذ رضي اللہ عنہ

ته مان عرض ڪيو ته رسول الله صلي الله عليه وسلم پاڻ موڪليندا هيا جنهن علائقي وارن کلمو پڙهيو انهن ڏي استاد

موڪليندا هيا. ان کي فرمائيندا هئا پت تون فيصلو هيئن ڪجانءِ هيئن ڪجانءِ سيڪاري ڇڏيندا ها. هُنن کي چوندا هئا جيئن هي فيصلو ڪري توهان کي ائين ڪرڻو آهي. حضرت معاذ رضي الله عنه کي يمن موڪليائون، جيڏي مهل موڪلن ٿا تيڏي مهل تيار ٿا ڪنس ”ڪيف تقضو يا معاذ؟“ معاذ پت فيصلو ڪيئن ڪندي؟ چيائين سائين ”اقضو بڪتاب الله“ سائين ڪتاب الله سان. ڪلام الله سان. جيڪو مسئلو آيو ڪلام الله سان فيصلو ڪندم. رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمائين ٿا ”ان لم تجدني ڪتاب الله“ جي ڪتاب الله ۾ تون ڪا ڳالهه نه لهين پوءِ؟ معنيٰ نبي سائين صلي الله عليه وسلم جن سمجهن پيا ڪي ڳالهيون اهڙيون آهن جيڪي معاذ کان ڪتاب الله ۾ نه لپنديون چيائين اقضي بسنت رسول الله! سائين جي ڪتاب الله ۾ نه لڌم ته سنت رسول الله توهان کي ڏنو هوندم جيئن اهو ڪيس آيو هوندو جيئن توهان فيصلو ڪيو هوندو ائين ڪندم. فرمايائون ”وان لم تجدني سنت رسول الله؟“ ڀلا جي رسول الله جي سنت ۾ به اهو مسئلو توکي نه لپي ته پوءِ؟ اهڙو ڪيس تنهنجي سامهون حضور عليه السلام جي جي ڪچهري ۾ به نه آيو هجي ته پوءِ؟ چيائين سائين ”اجتهد برائي ولا لئو“ سائين ما اجتهد ڪندم سوچيندم ڪوتاهي ڪونه ڪندم. پنهنجي طرفان پوري ڪوشش ڪندم ته مان صحيح ڳالهه ڪيان. سوچي ڪري فتويٰ ڏيندم. رسول الله صلي الله عليه وسلم جن حضرت معاذ رضي الله عنه جي سيني تي هٿ گهمايو هيئن ٺيڪي ڏنائون. ٺيڪي ڏنائون. ضرب صدره رسول الله صلي الله عليه وسلم جن ان جي سيني تي هٿ هنيو فرمايائون ”الحمد لله الذي وفق رسول الله لما يرضى به“ رسول الله فرمايو الحمد لله الله جو حمد آهي الله جو شڪر آهي جنهن پنهنجي

رسول جي قاصد کي اها توفيق ڏني جيڪا رسول الله ﷺ کي وئي وئي. (سبحان الله)

نبي پاڪ ﷺ جن جو اجتهاد تي خوش ٿيڻ

اجتهاد جي ڳالهه ٻڌي نبي پاڪ صلي الله عليه وسلم جن ان جي سيني کي ٽپڪي ڏين ٿا پيا ۽ شاباس ڏين ٿا پيا الله جو شڪر ادا ڪن ٿا پيا هاڻي جي هي اجتهاد ڪندو. هي فيصلو ڪندو، هو مڃيندا نه؟ (بيشڪ) مجتهد جي بنجڻ تي مجتهد جي مڃڻ تي رسول الله سائين ته خوش ٿا ٿين جنهن تي رسول پاڪ ﷺ خوش ٿو ٿئي. جيڪو ان تي ناخوش ٿئي اهو پنهنجو حل پاڻ سڃاڻي. رسول الله صلي الله عليه وسلم جي سامهون سائين جي زندگي ۾ جيڪي ماڻهو ڪلمو پڙهندا هئا دنيا ۾ هڪڙا هي هيا جيڪي سائين وٽ هيا اهي هر ڳالهه سائين کان پڇندا هيا انهن کي تقليد جي ضرورت ڪانه هئي ڪنهن ٻئي کان پڇڻ جي ضرورت ڪانه هئي جيڪي ماڻهو پري هيا اهي به قسم هيا هڪڙا اهي ها جيڪي دين جا فقيه سمجهدار انهن کي اڳواڻ ڪري رسول الله صلي الله عليه وسلم بين کي حڪم ڏئي ڇڏيو هو ته هنن جي ڳالهه مڃو. هڪڙا حضور ﷺ وٽان دين سکي هو ڏي ويا ها ۽ پيا انهن کان پڇي ڪري عمل ڪرڻ وارا ها. رسول الله صلي الله عليه وسلم جي سامهون جيڪي هئا اهي سائين جن کا پڇندا ها، جيڪي سامهون نه هئا انهن ۾ هڪڙا مجتهد هئا پيا مقلد هئا. ڳالهه سمجهو ٿا؟ (جي سائين). جيڏي مهل سائين جن هن جهان مان روانو ٿي ويا هاڻي رڳو اهو وڃي رهيو يا مجتهد هوندو يا مقلد هوندو. امتي بس! يا پاڻ کي دلائل جي معلومات هوندي يا دلائل واري جي ڳالهه مڃيندو.

حضرات شيخين رحمۃ اللہ علیہم جي تابعداريءَ جو خاص حڪم

رسول الله صلي الله عليه وسلم صحابه ڪرام رضي الله عنهم جي ائين تربيت فرمائي آهي هڪڙا دين جا ڄاڻونڌڙ وڏا، پيا وري انهن جي ڳالهه مڃڻ وارا. فرمايائون ”اِنِّى لَآ اَدْرِى مَا بَقَايَ فِىْكُمْ فَقَتَدُوْا بِالَّذِيْنَ مِنْ بَعْدِىْ اِىَّ بِكَرٍّ وَعَمْرٍ“ (ترمذي) ”اِنِّى لَآ اَدْرِى مَا بَقَايَ فِىْكُمْ مَا نَ كُوْنَهُ تُو ڄاڻان ڪيترو بقا منهنجو توهان ۾ ڪيترو هاڻي رهڻ ٿيندو. پوءِ سائين ڇا حڪم آهي؟“ ”فَقَتَدُوْا بِالَّذِيْنَ مِنْ بَعْدِىْ اِىَّ بِكَرٍّ وَعَمْرٍ“ مونڪان پوءِ توهان انهن ٻن جوانن ابوبڪر رضي الله عنه و عمر رضي الله عنه جي اقتدا ڪجو. انهن جي ڪڍ لڳجو.

بابا جي اهي ڳالهه ٻڌائيندا الله جي. الله جي رسول ﷺ جي... اها ته ڪوئي به ٻڌائي مڃي آهي. آيت قرآن مجيد جي ڪوئي به ٻڌائي مجبيٰ حديث پاڪ سنت رسول الله ﷺ جي ڪوئي به ٻڌائي مجبيٰ. هنن جي لاءِ جو خاص سائين جن ٿا فرمائين ڇو؟ معنيٰ هي ڳالهه غلط ڪندا ئي ڪونه... جيئن چون ٿيئن ڪجو توهان صحيح رهندو. (سبحان الله) جي ائين چئون ته هي جيڪا الله جي ڳالهه ٻڌائين اها مڃجو، جيڪا رسول الله ﷺ جي ڳالهه ٻڌائين اها مڃجو. ته پوءِ هنن جي ت خصيص جي ڪهڙي ضرورت آهي؟ اهو ته جيڪو به ٻڌائي مجبيٰ... سمجهو ٿا اٿئي ڪونه؟ (سمجهون ٿا سائين) آيت جيڪو به ٻڌائي مجبيٰ... حديث جيڪو به ٻڌائي ڪوڙ نه هجي مجبيٰ... هجي واقعي آيت هجي واقعي حديث مجبيٰ... پوءِ هنن ٻن جي خاص ڳالهه ڪهڙي آهي؟

سنتِ خلفاءِ راشدين

خاص ڳالهه اها آهي ته آيت ٻڌائين، حديث ٻڌائين اها پنهنجي جاءِ تي... پر جيڪو حڪم ڪنو مڃجو... هنن کي چون

چون نه ڪجو... ڇو. ڇا لاءِ نه ڪجو. ”عليڪم بسنتي وسنت الخلفاء الراشدين البهدين تسڪيها وعظو عليها بنواخذ“ (ترمذي) عليڪم بسنتي وسنت الخلفاء الراشدين البهدين قباو ڪجو... چنبڙي پئجو منهنجي سنت کي وسنت الخلفاء الراشدين البهدين خلفاء راشدين جي سنت کي جيڪي هدايت وارا آهن انهن کي چنبڙي پئجو... جي انهن جي سنت ساڳي آهي ته ڌار نالي ڪٿ جو ضرور ڪهڙو... رسول الله صلي الله عليه وسلم جن جو فرمان اجايو نه ٿو ٿي سگهي... عليڪم بسنتي توهان جي مٿان لازم آهي قابو ڪجو منهنجي سنت کي وسنت الخلفاء الراشدين البهدين خلفاء راشدين جي سنت کي لازم ڪجو. معنيٰ منهنجي سنت به سنت آهي ته خلفاء راشدين جو طريقو به سنت آهي (بيشڪ) خلفاء راشدين جو طريقو به سنت آهي؟ (سنت آهي) سمجهو ٿا؟ اهل سنت جيئن رسول الله صلي الله عليه وسلم جي طريقي کي سنت سمجهندا آهن تيئن حضور ﷺ جي اصحاب خصوصاٰ خلفاء راشدين جي طريقي کي سنت سمجهندا آهن جيئن ان کي قبول ڪندا آهن هن کي به قبول ڪندا آهن... ڇو ته محمد پاڪ صلي الله عليه وسلم جن جي ڀارت ڪئي... جن کي الله چونڊي ڪري محمد پاڪ ﷺ جي نيابت خلافت نصيب فرمائي حضور عليه السلام جا مخالف نه ٿا ٿي سگهن اهي بدعت نه ٿا سڀڪاري سگهن جو ڪجهه سڀڪاريندا دين هوندو... جيڪا ڳالهه سڀڪاريندا حضور ﷺ جو طريقو هوندو سنت هوندي... (بيشڪ)

الله تعاليٰ جو دين

”إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۚ إِنَّكَ كَانَ تَوَّابًا“

محمد پاڪ ﷺ ڇڏو جڏهن الله جي مدد آئي فتح آئي وَرَأَيْتَ النَّاسَ تون پاڻ ڏٺو ماڻهن کي يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا الله جي دين ۾ داخل

ٿا ٿين فوجن جون فوجون دين ۾ داخل ٿي ڇڏيون ٿيون. تو پاڻ ڏٺو جن کي نبي سائين اڪين سان ڏسي دين ۾ داخل ٿي ويا اه ي کير بڻيا؟ (صحابه) چئو ابا... (صحابه) جن کي نبي سائين پاڻ ڏٺو هو دين ۾ داخل ٿيندي اهي کير بڻيا؟ (صحابه) ”وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا“ فوجن جون فوجون دين ۾ داخل ٿيا ”يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا“ اي ايمان وارو! ”ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً“ توهان اسلام ۾ داخل ٿيو توهان اسلام ۾ داخل؟ ٿيو... جڏهن ڪلمو پڙهيو ٿا ته ٿيو اسلام ۾ داخل... انهن جي لاءِ گواهي ڏنائين ”يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا“ اهي دين ۾ داخل ٿيا محمد پاڪ ﷺ پاڻ اڪين سان ڏٺو ”فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۚ إِنَّكَ كَانَ كَذَّابًا“ سهڻا تون تسبيح ڪر حمد ڪر شڪر ڪر الله جو... شڪر ڪر الله جو...

صحابه ڪرام رضوان الله عليهم اجمعين وٽ دين ئي دين آهي

چريو پيو چوي سائين دين ۾ داخل ٿيا پوءِ ڪلمو الائي دل سان پڙهيائون الائي نه... مون چيو جي دل سان نه پڙهيائين ته اهو ٿيو منافق ڪوتو... ائين نه؟... (جي سائين) الله تو فرمائي ”فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ“ رب جو حمد ڪر... هي دين ۾ داخل ٿيا اٿئي... شڪر ڪر سچا مسلمان ڏنا ٿي ماءِ شڪر ڪر... ڪن چويس ٿو ڪوٽا ڪوٽا ڏنا ٿي ماءِ شڪر ڪر... منافق ڏنا ٿي ماءِ شڪر ڪر... بي وقوف ڏنا ٿي ماءِ شڪر ڪر... هان؟ شڪر چاتي؟ سچن تي ڪن ڪوڙن تي؟ (سچن تي) وفادارن تي ڪن بي وفائن تي؟ (وفادارن تي) مؤمنن تي ڪن منافقن تي؟ (مؤمنن تي) ... ”فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ“ الله جو اهو حڪم فرمائڻ ته حمد ڪر تسبيح ڪر استغفار ڪر... شڪر ڪر... ٿورو مڃ الله جو... جو هي جوان دين ۾ داخل ڪري ڏنا ٿي مانءِ... اها ڳالهه ٻڌائي ٿي پئي ته فوجن جون فوجون جيڪي دين ۾ داخل ٿيا سي پڪا ٿيا... جيئن ظاهر ٿيا تيئن دلئون

ٿيا... (سبحان الله) دين ۾ داخل ٿيا... توجه رهي... دين ۾ داخل ٿيا ڇا؟ دين ۾ ڪن دين جي پرسان اچي بيٺا ها؟ (دين ۾ داخل ٿيا) ابا جي دين ۾ داخل ٿيا ته هاڻي انهن جي چوڌاري دين آهي... هاڻي انهن جي اڳيان دين آهي... پٺيان دين آهي... مٿان دين آهي... هيٺيان دين آهي... هيڏانهن دين آهي هوڏانهن دين آهي... سڄي ڪبي، اڳيان پويان، هيٺان مٿان، صحابه^{رضي} کي جيڏانهن ڪيڏانهن دين آهي... بي ديني صحابيت^{رضي} کي ڪانه لڳندي. (بيشڪ) بدعت بي ديني آهي ڪن دين آهي؟ بدعت بي ديني آهي... اها صحابه^{رضي} جي ويجهو نه ايندي. (بيشڪ) جيڪا صحابه^{رضي} کان ثابت آهي سا بدعت ناهي... سمجهو ٿا ڳالهه ڪي؟ (جي سائين) صحابه^{رضي} ڪرام جنهن شيءِ کي دين جي طور تي قبول فرمايو آهي اها بدعت ناهي... ڇو ته بدعت صحابه^{رضي} جي ويجهو نه ايندي... بدعت بي ديني آهي... هي دين ۾ داخل ٿيا، تنهن جي ڪري اهي ماڻهو پليل آهن برا آهن... جيڪي چون ٿا صحابه^{رضي} کان ثابت آهي پر بدعت آهي انهن جو خانو خراب آهي... بچو انهن کان... صحابه^{رضي} ڪرام جي عزت ۽ عظمت مسلمانن کي هيئن مڃڻي آهي ته جيڪو دين الله جو آهي جيڪو دين رسول الله ﷺ جو آهي اهو دين صحابه^{رضي} جو آهي... صحابه^{رضي} وٽان اها شيءِ ملندي جيڪا رسول پاڪ ﷺ واري هوندي... رسول پاڪ وٽان اها آئي آهي جيڪا الله واري آهي... (بيشڪ) ”يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا“ الله جي دين ۾ داخل ٿيا فوجن جون فوجون... هاڻي اتي دين جي نسبت الله ڏي آهي ڪنهنجو دين سائين؟ (الله جو)

نبي ﷺ سائين جن جو دين

فرمايائين ”قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ دِينِي فَلَا اَعْبُدُ اِلٰهًا اِلَّا رَبُّنَا الَّذِي اَتَىٰ دِينَنَا“ چئو سهڻا ”يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ“ اي

ماڻهو ”اِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ دِينِي“ جي منهنجي دين جي متعلق
 شڪ ۾ آهيو ته ٻڌو جن کي توهان ٿا پوڄو تن کي مان نه پوڄيندو
 مانو... نبي سائين ائين فرماءِ ”اِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ دِينِي“ منهنجي
 دين جي متعلق شڪ ۾ آهيو. نبي سائين کان اتي چورايو ويو...
 منهنجو دين معنيٰ نبي سائين جو دين... ڪنهنجو سائين؟ (نبي
 سائينءَ جو) نبي سائينءَ جو دين... هتي ڇا هيو الله جو دين... هتي
 ڇا آهي نبي سائينءَ جو دين... پيو هيو ڪن اهو ساڳيو؟ ڇڻو
 (ساڳيو) ساڳيو نه... الله وٽان آيو نبي سائينءَ جن ڏي، هاڻي
 ڪنهنجو ٿيو؟ نبي سائينءَ جو... الله جو آهي ئي آهي الله وٽان
 ڪسجي نه ويو... الله پاڪ جل شانہ عطا فرمايو نبي سائينءَ کي...
 هاڻي اهو سڌو نسبت ڪبي نبي پاڪ صلي الله عليه وسلم ڏي...
 نبي سائينءَ وارو دين، نبي پاڪ ﷺ وٽان اهو دين آيو نبي پاڪ
 عليه السلام اهو دين آندو ڏنائون صحابه کي... سيڪارڻ وارو نبي
 پاڪ ﷺ سڪڻ وارا صحابه... ٻڌائڻ وارو نبي پاڪ ﷺ ٻڌڻ وارا
 صحابه... هلائڻ وارو نبي پاڪ ﷺ هلڻ وارا صحابه... هاڻي نبي
 پاڪ ﷺ پهچائڻ وارو ۽ قبول ڪرڻ وارا صحابه... هاڻي نبي پاڪ
 عليه الصلوة والسلام جي ڪچهري ويني آهي... نبي پاڪ صلي
 الله عليه وسلم هنن کي سيڪاريو دين صحابه ڪرام کي... الله
 تعاليٰ جل شانہ ان دين کي جيڏي مهل پورو ڪري ڇڏيو ڪامل
 ٿيو، مڪمل ٿيو، اڪمل ٿيو...

صحاب ڪرام رضی اللہ عنہم جو دين

فرمايائين اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ اَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَ
 رَضِيْتُ لَكُمْ الْاِسْلَامَ دِينًا

اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ اڄ اَكْمَلْتُ لَكُمْ پورو ڪري ڇڏيم توهان جي
 لاءِ دِينُڪم توهان جي دين کي... ائين نه فرمايائين مان پنهنجي دين

کي پورو ڪري ڇڏيو... ائين نه فرمايائين محمد پاڪ ﷺ مان تنهنجي دين کي پورو ڪري ڇڏيو... بلڪ جمع جو صيغو ڳالهائي استاد شاگرد سڀ مرشد ۽ مرید سڀ... امام جماعتي سڀ... اڳواڻ لشڪري سڀ... محمد پاڪ ﷺ ۽ اصحابي سڀ توهان گڏجي ڪري ويٺا آهيو اهو دين جيڪو الله جو، اهو دين جيڪو رسول الله ﷺ جو هاڻي پهتو آهي صحابہ ڪرام وٽ اهو توهان وارو دين مان پورو ڪري ڇڏيو، معنيٰ هاڻي دين ڪنهنجو صحابہ جو... هاڻي دين ڪنهنجو؟ (صحابہ جو)...

خلفاء جي خلافت جو قرآن ۾ ذڪر

وري صحابہ ڪرام به هلن چلن انهن کي به حڪم آهي ته توهان تعبيداري ڪيو خلفاء راشدین جي... ائين نه بابا؟ خليفن جي... الله تعاليٰ اڳي ئي ڳالهه صاف ڪري ڇڏي...
وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ وَلَيَبْكَرَنَّ لَهُمْ دِينُهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٠﴾

(اوهان مان جن ايمان آندو ۽ چڱا ڪم ڪيا، تن کي الله انجام ڏنو آهي ته مُلڪ ۾ ضرور کين خليفو ڪندو، جيئن ڪانئن اڳين کي حاڪم ڪيائين، ۽ سندن انهيءَ دين کي جو انهن واسطي پسند ڪيو اٿس، انهن لاءِ ضرور پختو ڪندو ۽ سندن خوف کان پوءِ کين مٿائي امن ڏيندو (اهي) منهنجي عبادت ڪندا رهندا (۽) مون سان ڪنهن شئي کي شريڪ نه ڪندا ۽ جيڪي ان کانپوءِ ناشڪري ڪندا سي ئي بي دين آهن ~)

الله سائين جن کي خليفو بڻائيندو انهن جي ڳالهه آهي لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ ... هڪڙو ٻيو چوي ته سائين خليفو انهن کي

الله ته ڪونه بڻايو... شوريٰ بڻايو، ماڻهن بڻايو... الله ته ڪونه بڻايو... انهن کي ماڻهن بڻايو الله ته ڪونه بڻايو.... الله اڪبر... مون چيو! ڀلا الله ڪنهن کي بڻايو؟ (چيائين) الله عليٰ ڪي... (مون چيو) رسول الله ﷺ؟ چيائين ان به عليٰ ڪي... مون چيو پوءِ زور ڪير ٿي ويو؟ جي تنهنجو چوڻ ائين آهي ته الله به بڻايو عليٰ ڪي، رسول پاڪ ﷺ به بڻايو عليٰ ڪي... ٻين ماڻهن بڻايو ابوبڪر ڪي... پوءِ الله به پنهنجو زور لاٿو رسول ﷺ به پنهنجو زور لاٿو... چئبو ته نه پڳا نه؟ ڇو ته خلافت آهي حڪومت، ۽ الله جو واعدو هو اهڙي ڏيندو مان جو مضبوط ٿيندا... انهن جو دين مضبوط ٿيندو خوف خطرا سڀ لهي ويندا... پوءِ اهو واعدو پورو ٿيو نه ٿيو؟ (پورو ٿيو)... جي تون ٿو چوين الله ڏنو عليٰ سائين کي اهو منسب... ته پوءِ ان کان ته ويو ڪسجي اها ڳالهه ڪيڏانهن وئي ته مضبوط هوندو انهن جو دين... خوف خطرا لهي ويندا اها ڳالهه پوءِ ڪيڏانهن وئي؟ او چريا! ائين نه چئو... هيئن چئو ته هنن کي الله ڏني جيڪي خليفا بڻيا ابوبڪر هجي، عمر هجي، عثمان هجي، عليٰ هجي انهن کي خلافت الله ڏني... باقي رزق ڪير ڏيندو آهي؟ (الله)... ڏاڍيان چئو رزق ڪير ڏيندو آهي؟ (الله)... پوءِ ملئي پگهار ڪئي ڪنهنجي هٿان به پر ڏيڻ وارو ڪير آهي؟ (الله)... او دوست! جيڪڏهن چوين ٿو شوريٰ ڏني ته پوءِ شوريٰ جي دل ۾ وڌو ڪنهن؟ مسلمانن جي دل ۾ وڌو ڪنهن... مؤمنن جي دل ۾ وڌو ڪنهن... دلن جو مالڪ آهي ڪير؟ (الله)...

ابوبڪر رضی اللہ عنہ جي لاءِ خلافت لکڻ

نبي سائين فرمايو ڪٿي اچو ڪاغذ قلم ته لکي ڏيانو متان يَتَبَنِّي مَتَن وَيَقُولُ قَائِلًا اَنَا وَلَا مَتَانِ ڪو چوي... متان ڪو سڌ ڪري... اچو ته ڪاغذ قلم ڪٿي اچو ته لکي ڏيانو (ازالة الخفاء ج

اول ص ۳۱۷) ادعوى اباك و احاك. عائشهؓ سڌ ڪر پنهنجي پيءُ کي پنهنجي پيءُ کي مان لکي ڏيان متان ڪنهن کي تمنا ٿئي متان ڪنهن کي سڌ ٿئي متان ڪو چوي انعم اوليٰ مان وڌيڪ حقدار آهيان... متان ڪو چوي... هاڻو سائين سڌ ڪيان... ٿورو سوچي فرمايائون ٺهيو ڀلا ڇڏ، **عَلَيْهِ السَّلَامُ** الله والهمونون الا ابا بڪر... الله ٻئي ڪنهن کي اچڻ ئي ڪونه ڏيندو مؤمن ڪنهن ٻئي کي قبول ٿي ڪونه ڪندا... منهنجي لکڻ جو ضرور ئي ڪونهي ڪو... (سبحان الله)... الله تعاليٰ ڄاڻائي ڇڏيو **عَلَيْهِ السَّلَامُ** الله والهمونون الا ابا بڪر الله به انڪار ٿو ڪري مؤمن به انڪار ڪندا، ٻئي ڪنهن کي اچڻ ئي ڪونه ڏيندا... الله ٻئي ڪنهن کي آڻيندو ئي ڪونه منهنجي منبر تي، منهنجي مصليٰ تي ابوبڪرؓ جي هوندي... الله آڻيندو ڪونه، مؤمن سهندائي ڪونه، تنهن جي ڪري لکڻ جو ضرور آهي ئي ڪونه... لاينبغى لقوم فيهم ابوبڪر ان يؤمهم غيرهم جامع ترمذي ج ۲ ابواب المناقب - از الة الخفاف ج ۱ ص ۳۱۸) مان پنهنجي امت کي ڏسي ٿو ڇڏيان پيو جيئن منهنجي هوندي ڪو نبي امام نه ٿو ٿي سگهي تيئن ابوبڪرؓ جي هوندي پيو ڪو امام امتي ٿي نه ٿو سگهي... ابا نه ڪو ورڪ ٿي نه ڪو وقت لڳو، سائين **عَلَيْهِ السَّلَامُ** جن هن جهان مان روانا ٿيا پٺيان حضور **عَلَيْهِ السَّلَامُ** جو مصلو ساري امت گڏجي ڪري ابوبڪر صديقؓ جي حوالي ڪيئن ڪيو؟... جڏهن چوين ٿو ته بهادر به علي سائينؓ هيو... چوين ٿو ته سخي به علي سائينؓ هيو... ابا پوءِ ماڻهو جيڪو ڏيندو وڻندو هوندو ان کي ووت ڏيندا آهن نه؟... پوءِ جي سخي به علي سائينؓ هيو... ڪارائيندو پياريندو به ماڻهن کي علي سائينؓ هيو، بهادر به علي سائينؓ هيو... تنهنجي چوڻ مطابق سهڻو به سڀني کان علي سائينؓ هيو، ڀلارو خوش اخلاق به علي سائينؓ هيو، پوءِ ابوبڪر صديقؓ کي سڀني گڏجي ڪري

خلافت جو ڏني؟... وري چوين ٿو الله به علي سائين ﷺ لاءِ چيو، نبي سائين به علي سائين ﷺ لاءِ چيو... پوءِ آخر هيڏانهن ڪهڙي شيءِ چڪي وئي؟...

خلافت ابوبڪر رضی اللہ عنہ تي علي المرتضيٰ رضی اللہ عنہ جو فيصلو

چريو نه ٿي، الله تعاليٰ ماحول ٺاهيو... محمد پاڪ ﷺ جي تربيت جو اثر هو... قرآن پاڪ جو اثر هو... دين جو اثر هو... امت ڏسي پئي ته محمد پاڪ صلي الله عليه وسلم پاڻ ابوبڪر رضی اللہ عنہ کي هر معاملي ۾ اڳتي ڪيو آهي.. فيصلو علي المرتضيٰ رضی اللہ عنہ ڏئي ڇڏيو آهي... ”من ذا الذي يؤخرک فقد قدمک رسول الله“ ابوبڪر رضی اللہ عنہ سونهارا توکي پوئتي ڪير ڪري سگهندو جڏهن مصطفيٰ ﷺ پاڻ توکي سڀني کان اڳتي ڪيو آهي. (سبحان الله)... ڪير توکي پوئتي ڪري سگهندو، سڀ سمجهن پيا جاتي گهڻن جي جاءِ هئي مصطفيٰ ﷺ گهڻن کي ساڻ وٺي ويا جاتي هڪ جي جاءِ هئي مصطفيٰ ﷺ ابوبڪر رضی اللہ عنہ کي وٺي ويا... انهيءَ صحبت جو اثر هو سائين جن جي ساري زندگيءَ ۾ رويي جو اثر هو صحابه ڪرام رضی اللہ عنہم ڏسن پيا امت ڏسي پئي شاگرد ڏسن پيا مريد ڏسن پيا ته مصطفيٰ ﷺ پاڻ جنهن کي اڳتي ڪيو آهي اسان به ان کي اڳتي ڪندا سين... اهو ماحول الله ٺاهيو دليون الله جي قبضي ۾ آهن... الله تعاليٰ سڀني جي دلين ۾ وڌو... رسول پاڪ ﷺ جي تربيت مان انهن اهو سمجهيو ته ابوبڪر رضی اللہ عنہ امت جو اڳواڻ آهي... ”عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ فَتَمَسَّكُوا بِهَا وَعَصُوا عَلَيْهَا بِالْوَاجِدِ“ (مسند احمد: جلد هفتم: حديث نمبر 314)

(مفهوم: توهان منهنجي سنت ۽ خلفاء راشدين مان، جيڪي هدايت وارا آهن جي سنتن کي جهلي رکو ۽ ان کي نواجذ (ڏندن) سان مضبوط پڪڙي رکو)

نافذ العمل ۽ مضبوط دين

عرض ڪيم ته خلافت ملي جنهن کي الله تعاليٰ انهن جي نالي اڳي ئي فرمائي ڇڏيو... جن کي خلافت ڏيندم... جن کي الله خلافت ڏيندو... سورة نور ۱۸ سيپاري مان ٿو پڙهان... ”وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمْ“ جن کي الله خلافت ڏيندو؟ ”وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمْ“ ۽ الله تعاليٰ ضرور ضرور مضبوط ڪندو انهن جي لاءِ انهن واري دين کي دِينُهُم انهن جي دين کي... خليفن واري دين کي... سمجهو ٿا ڳالهه کي؟... الله تعاليٰ اتي دين جي نسبت خلفاء راشدين ڏي ڪئي... ڪنهن ڏي ڪئي؟ (خلفاء راشدين ڏي) الله وارو دين اهو... رسول الله وارو دين اهو... صحابه وارو دين اهو... خلفاء راشدين وارو دين اهو... ”وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمْ“ سائين پلا اهو پيو آهي ڪن اهو آهي جيڪو توکي پسند آهي... ”الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ“ اهو جيڪو الله کي پسند آهي... فريائين ”وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا“ الله کي پسند دين ڪهڙو آهي؟ اسلام... ”وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا“ معنيٰ الله جو دين اسلام... رسول الله وارو دين اسلام... صحابه ڪرام وارو دين اسلام... جيڪو خلفاء راشدين جي دور ۾ مضبوط رهيو نافذ رهيو اهو دين اسلام... بس اها ڳالهه سمجهي ڇڏيو جيڪو خلفاء راشدين جي دور ۾ مضبوط رهيو ”وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ“ جيڪو خلفاء راشدين جي دور ۾ مضبوط رهيو اهو دين اسلام آهي... اهو الله جو پسنديده دين آهي... سمجهو ٿا ڳالهه کي؟ (جي سائين)... ابوبڪر صديق ڪان وٺي علي المرتضيٰ ٽائين جيڪو دين مضبوط رهيو ابوبڪر صديق جي دور ۾ جيڪا پانگ آئي عمر عثمان ٽائين جي دور ۾ جيڪا پانگ آئي علي ٽائين جي دور ۾ ساڳي هئي ڪن

مٿي؟ (ساڳي هئي) مضبوط رهي نه؟ ڪلمو ساڳيو رهيو ڪن مٿيو؟ تراويحون ساڳيون رهيون ڪن مٿيون؟... پوءِ اسلام ته اهو آهي نه... جيڪو انهن جي دور ۾ مضبوط رهيو... جنهن کي مضبوطي هڪ ڏينهن لاءِ به حاصل نه ٿي اهو اسلام ڪيئن؟... جيڪو ڪلمو عليؑ سائين جي دور ۾ نبي سائين ﷺ ابو بڪرؓ سائين، عمرؓ سائين، عثمانؓ سائين ته پنهنجي جاءِ تي پر عليؑ سائين جي دور حڪومت ۾ به هڪڙو ڏينهن به جيڪو ڪلمو نه پڙهيو ويو هجي ته اهو اسلام ڪيئن هوندو؟... جيڪا ڪعبه الله ته ٺهيو مسجد نبوي ته ٺهيو پر جاتي عليؑ سائين امام هيو ڪوفي جي جامع مسجد اتي به جيڪا پانگ ڪڏهن هڪڙي به نماز تي نه آئي هجي اها پانگ اسلام ڪيئن هوندي؟

جيڪڏهن تراويحون غلط هجن ها ته پوءِ عليؑ سائين ته گهٽ ۾ گهٽ مٿائي نه اچي؟ جي متعو هجي اسلام ۾ ته گهٽ ۾ گهٽ عليؑ سائين پنهنجي حڪومت ۾ ته عام متع خانو ڪولرائي نه؟ چئبو ته اسلام نڪاح وارو دين آهي متعي وارو نه (بيشڪ) محمدي ڪلمو اهو آهي ٻن حصن وارو ڪلمو، اسلام جي پانگ اها آهي جنهن ۾ اشهد ان محمد رسول الله کان پوءِ حي علي الصلوة آهي.

صحاب ڪرام رض الله عنهم سڀ ڪجهه دين تي قربان ڪيو

منهنجا عزيز دوستو بزرگو ۽ پيارو رسول الله ﷺ جي صحبت لاءِ جن کي الله تعاليٰ چونڊيو هيو انهن کي ٻيو ڪم ئي ڪونه هيو... انهن سڀ ڪجهه دين تي قربان ڪر چڏيو (بيشڪ)... توهان جي سامهون مان قرآن ڪريم کي ڪوليو ۲۱ سڀاري جي پڇاڙي سامهون آئي... اتان به آيتون اوهان دوستن جي سامهون تلاوت ڪيم جنهن ۾ اها ڳالهه سمجهاڻي وئي ته رسول الله صلي الله عليه وسلم جي سنگت لاءِ حضور ﷺ جي ساٿ لاءِ جن کي الله تعاليٰ چونڊيو تن کي دنيا جي زيب و زينت کان مال ملڪيت کان، دولت کان هٿ ڪڍيائين... انهن

سڀ ڪجهه دين تي قربان ڪيو آهي الله جي رضا تي قربان ڪيو آهي
 ٻيو ته نهيو پر ۲۱ سڀاري جي پڇاڙي آهي الله تعاليٰ نبي سائين ﷺ
 جن کي تو فرمائي ... ”يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ“ اي نبي سونهارا ”قُلْ لَا زَوْجَ لَكَ“
 پنهنجن بيبيبن کي چئو ”إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا“ زينت
 جو لفظ سمجھو ”إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا“ جي دنياوي
 حياتي ڪپيو، زينت سينگار ڪپيو. ”فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُمْ وَآسِرْ حُكْمًا سَرَاحًا
 جَبِيلًا“ پوءِ اچو توهان کي تورو گهڻو جيڪو ڏيڻو آهي اهو ڏئي ڪري
 توهان مان هٿ ڪڍان پوءِ مون سان رهي نه سگهندؤ... پنهنجي زالن
 کي نبي سائين سڏي ويهاري اها ڳالهه ڪرين جي دنيا جو زيب زينت
 ڪپيو ته مون سان رهي نه سگهندؤ... بس مالي ولي الدنيا منهنجو
 ڪهڙو ڪم دنيا سان، جي دنيا جي ٺاهه ٺوهه ڪپيو، زيب زينت ڪپيو،
 سينگار سونهن ڪپيو دنيا جي، ”فَتَعَالَيْنَ“ پوءِ اچو ”أُمَتِّعْكُمْ“ جوڙو
 جوڙو ڏيانو ”وَأَسِرْ حُكْمًا سَرَاحًا جَبِيلًا“ سٺي نموني سان اوهان مان هٿ
 ڪڍان، ڇڏي ڏيانو... ”وَإِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ فَإِنَّ
 اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا“ جيڪڏهن الله گهرجيو الله جو
 رسول ﷺ گهرجيو، آخرت وارو گهر گهرجيو ته پوءِ الله تعاليٰ توهان
 پيارن جي لاءِ اجر عظيم تيار ڪري رکيو آهي. (سبحان الله)...
 جيڪڏهن نبي پاڪ سان رهڻو اٿو ته پوءِ آخرت تي نظر رکو، جنت جو
 آسرو رکو، الله جي رضا جو آسرو رکو باقي دنيا واري زيب زينت تان
 سونهن سينگار تان مال دولت تان هٿ ڪڍو... اهو الله تعاليٰ نبي سائين
 ﷺ کي حڪم فرمايو ته پنهنجي بيبيبن کي ائين چئو.

ورثه الانبياء کي دعوت فڪر

مولوي صاحبو! توهان به آسرو نه ڏيو ته سڀئي سينگار
 ڪرائيندو مان... جي ورثه الانبياء آهيو ته پوءِ ناز پورا ڪري نه
 سگهندؤ... صاف ڳالهه ڪيو آخرت جي آسري تي رهين ته رُھُ
 پلاري نه ته ڪا ٻي ڳالهه ڪر... اهو سبق آهي اوهان اسان مڙن جي

لاءِ هائو پنهنجي اهل و عيال جي خدمت ڪريو... انهن کي سڪيو رکڻ ۽ دنيا جي ٺاهه ٺوهه زيب زينت جي حدن کان هي پورا نه ٿي... واليون پاراءِ ته پٺڙا ڪپندا... پٺڙا آيا ته ٽاپ ڪپندا... ٽاپ آيا ته ايرنگ ڪپندا... ايرنگن جو هٿ ڪپندو... الائي مان ته پراڻا نالا ٿو ڪٺا هائي ته الائي ڇا ڇا ٿي ويو آهي اسان کي ته نالا ئي ڪونه ٿا اچن...

منهنجا دوستو! عرض ڪيم ته رسول پاڪ ﷺ جي ساٿ جي لاءِ حضور ﷺ سان گڏ رهڻ جي لاءِ حضور ﷺ جي معيت جي لاءِ دنيا جي زيب زينت تان هٿ ڪٽايو، ها پوءِ جيڪو مليو الله ڏانهن آيو نصيبن ۾ ته ٺيڪ آهي پر اصل ڪم دين جو آهي... منهنجا دوستو محمد پاڪ ﷺ جي صحبت جو اثر اهو هو ڀلا جي ابوبڪر صديقؓ زوري حڪومت تي قبضو ڪيو ته پوءِ ڪارخانا ڪهڙا ٺهرايائين... باغ ڪهڙا هڻايائين... ڏن دولت گڏ ڪهڙو ڪيائين... پاڻ کان پوءِ حڪومت ڪهڙو پنهنجي پٽ کي ڏنائين... آهي ته ائين نه؟... ته وقت جو خليفو آهي، وقت جو حاڪم آهي دنيا ڏکي ٿي ان جي نالي کان... ان هوندي به پاڻ صبح جو بازار ۾ نڪري ٿو اچي، انگوشا پوتڙا ڪلهن تي رکي ڪري نڪري ٿو اچي ته اچو بابا جنهن کي وٺو هجي وٺو... هي وڪڻي ڪري مان پنهنجو گذارو ڪندس... صحابه ڪرامؓ گڏجي ڪري عرض ٿا ڪن ابوبڪر صديقؓ کي ته سهڻا اهو ڇا ٿا ڪيو توهان... هي مسلمانن جا معاملات هي هو سڄا ڪير سڀاليندو... توهان بازار ۾ جو وڪڻندا وٺندؤ پوتڙا ڪپڙا ته پوءِ هي معاملات ڪير سڀاليندو، توهان ويهيو بيت المال مان توهان جي پگهار مقرر ڪجي اها توهان کڻو ۽ اوهان مسلمانن جا معاملات سڀاليو ۽ اوهان واپار نه ڪيو، پگهار مقرر ٿي، ڇا ٿيو هڪڙي ڏينهن حلوو ڇاڙهي ڪري گهرواريءَ اچي سامهون رکيو، چيائين هيءُ ڪڏانهن

آيو، چيائون جيڪو روزانو پگهار ڇا هيو گذر سفر، جيڪو گذر سفر ملندو هو ان مان ٿورو ٿورو بچائي رکيم پئي، ٻه ٽي داڻا لپڙي لپڙي بچايم پئي، ان منجهان ايترو گڏ ٿي ويو گهڻن ڏينهن ۾ گڏجي ڪري جو اڄ هي ٺاهي آئي آهيان... اڃا تنهنجي معنيٰ اهو ضرورت کان وڌيڪ پئي آيو، اها ديگڙي کڻي وڃي بيت المال جي داروغي کي ڏنائين هيءَ وٽ بابا غريبن ۾ ورهائي ڇڏ... اڳتي هيترو منهنجي پگهار مان گهٽائي ڇڏ (سبحان الله) جي ملڪيت جي لاءِ دولت جي لاءِ قبضا ها ته اهي ڪن ته هاڻ نه ڪجهه...

عظيم خليفه ثاني جو گذر سفر

عمر فاروق رضي الله عنه جهڙو ڏاڍي وارو جوان به آهي دنيا جنهن کان ڊڄي ٿي ان وقت ته ڊڄي پئي سا ڊڄي پئي پر چوڏهن سؤ سال هن جهان مان وئي ٿي ويس اڃا عمر فاروق رضي الله عنه جو نالو برداشت نه ٿو ٿئي... ڪاڏي لکيو پيو هجي ته بي ايمان هيٺان لنگهي نه ٿو سگهي (بيشڪ سبحان الله)... اڃا هيڏو ڏاڍو آهي ان جوان جو، ڪير پڇيس هاڻ؟... پر ڪهڙي دولت ٺاهيائين... دنيا ٺاهيائين پنهنجي لاءِ؟... اڳ ۾ مڪيل ماني کائيندو هو، جنهن مهل خلافت تي آيو چيائين ادا منهنجي هاڻي مڪيل ماني ختم آهي... زيتون جي تيل سان ماني مڪبي هئي، چيائين بابا هاڻي ختم آهي... جوڻ جي ماني ان ڇنڊيل اتي جي سڪي ڪاڻبي، جي مڪيل ماني سڄي رعيت کي نه ٿي ملي سگهي ته مان نه کائيندم... ڏن دولت تان آسرو کڻايو ويو... دنيا جي زيب زينت تان هٿ کڻايو ويو، اهي دين جي لاءِ وقف ٿي ويا. پوءِ ڇو نه دين انهن جو هجي. (بيشڪ)

الله جي چونڊ ۽ مصطفيٰ صلي الله عليه وسلم جي تربيت غلط نٿي ٿي سگهي

منهنجا دوستو! بزرگو ۽ پيائرو! رسول الله صلي الله عليه وسلم کي جيڪي رب پاڪ چونڊي ڪري ساڻي ڏنا الله جي چونڊ غلط نٿي ٿي سگهي... مصطفيٰ صلي الله عليه وسلم جي تربيت غلط نٿي ٿي

سگهي (بيشڪ)... اهي واقعي هيرا ها، اهي واقعي هيرا ها. اهي واقعي هيرا ها... هاڻي اسان کي چونڊڻا ناهن... چونڊيل آهي آهن اسان کي انهن جي تعبيداري ڪرڻي آهي... اسان کي هاڻي ڪسوڻ تي نه کپي جو ويهي ڪري ڏسڻ ته صحابہ ڪرام مان ڪير صحيح آهي ڪير غلط آهي... اسان کي تعبيداري کپي... الله تعاليٰ جل شانہ اوهان اسان سڀني کي مصطفيٰ ڪريم ﷺ جي صحبت سنگت جي قدر ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي ۽ صحابہ ڪرام جي نبي پاڪ عليه السلام جي سنت تي هلڻ جي توفيق عطا فرمائي... جيڪو رستو هن جهان ۾ سنت سڏبو آهي قيامت ۾ ان جو نالو جنت آهي (بيشڪ)

هيءُ دڳ جنت ڏي ٿو وڃي... الله تعاليٰ جل شانہ اوهان اسان مڙني کي شال جنت واري رستي تي، سنت واري رستي تي هلڻ جي توفيق عطا فرمائي...

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين.

سوال: هنن دوستن پڇيو آهي ڇا اها ڳالهه صحيح آهي ته تراويحون حضرت عمر جي دور کان شروع ٿيون آهن؟

جواب: مان پهريان ڳالهه ڪري ڇڏي ته جي ائين هجيان، ته به دين هو، سمجهو ٿا ڳالهه ڪي؟ جي ائين هجيان، ته به دين هو ڇو ته خليفه راشد جو ڪم بدعت نه ٿو ٿي سگهي اهو سنت آهي پر نبي پاڪ عليه السلام جن کان تراويحون ويهن کان گهٽ ثابت آهن ئي ڪونه...

هاڻي ٻين کي لڳي ته ڪو سوال آيو آهي... چريا دوست منهنجا

محرابپوري لکن ٿا ته سائين اهڙو جلسو محرابپور ۾ به اچي
ڪجو... الله توفيق ڏيندو... ابا ڳوٺ ڳوٺ ۾ ڪندا سين.

تمت بالخير